Lietas arhīva Nr. 106AA-0087-19/15
ECLI:LV:ZAT:2019:0806.173046019.5.S

SPRIEDUMS

Aizkrauklē 2019. gada 6. augustā

Zemgales apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesnesis referents V. Donāns,
tiesneši V. Sprudzāns, E. Lenšs

apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas (Jēkabpilī) 2019. gada 7. jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors Valsts amatpersona 2019. gada 20. aprīlī sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PC 315020, kurā konstatēts, ka 2019. gada 20. aprīlī pulksten 02.30 /pers. B/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/ XC60 ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/ Jēkabpilī pa Neretas ielu un Brīvības ielas apļveida kustību, virzienā uz degvielas uzpildes staciju (DUS) "VIADA", Brīvības iela 23, un /pers. B/ atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai Jēkabpils reģionālajā slimnīcā. Medicīniskās pārbaudes protokols Nr. 14. Tādējādi /pers. B/ pārkāpa Ceļu satiksmes likuma 25.panta devīto daļu.

Protokolā norādīts, ka atbildība par šādu pārkāpumu paredzēta LAPK 149.[15] panta astotajā daļā – par atteikšanos no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes *(lietas 3.lapa).*

[2] Ar Zemgales rajona tiesas (Jēkabpilī) 2019. gada 7. jūnija spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.[15] panta astotajā daļā un sodīts ar administratīvo arestu uz 12 diennaktīm, naudas sodu 1300 *euro*, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem (*lietas 41.-49.lapa).*

[3] Par Zemgales rajona tiesas (Jēkabpilī) 2019. gada 7. jūnija spriedumu /pers. B/ iesniedza apelācijas sūdzību ar lūgumu to atcelt un izbeigt administratīvo pārkāpuma lietu.

Sūdzībā norādīts, ka tiesa, izskatot lietu, nav ņēmusi vērā un nav piemērojusi standartus, kas atbilst Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk - ECK) principiem, un turpmāk sekojošo, kas noveda pie nekvalitatīva, nelikumīga sprieduma. Lēmumu pārsūdz pilnā apjomā, sekojošo iemeslu dēļ.

[3.1] Esoša administratīva pārkāpuma lietā /pers. B/ ar administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PC 315020 norādīto bija apsūdzēts par to, ka 2019. gada 20. aprīlī pulksten 02.30 /pers. B/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/ XC60 ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/ Jēkabpilī, pa Neretas ielu un Brīvības ielas apļveida kustību, virzienā uz degvielas uzpildes staciju (DUS) "VIADA", Brīvības iela 23, un /pers. B/ atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai Jēkabpils reģionālajā slimnīcā. Medicīniskās pārbaudes protokols Nr. 14. Tādējādi /pers. B/ pārkāpa Ceļu satiksmes likuma 25.panta devīto daļu.

Protokolā norādīts, ka atbildība par šādu pārkāpumu paredzēta LAPK 149.[15] panta astotajā daļā - par atteikšanos no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai, narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmes pārbaudes.

[3.2] Esoša administratīva pārkāpuma lietas materiālos nav pierādījumu par to, ka /pers. B/ vadīja transportlīdzekli ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/.

[3.2.1] Paskaidrojumā (lietas 6. lapa) norādītais neapstiprina apsūdzībā norādīto, ne par to, ka /pers. B/ vadīja transportlīdzekli ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, ne par to, ka /pers. B/ atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai Jēkabpils reģionālajā slimnīcā. No minētā paskaidrojuma nav izsecināms, ka paskaidrojuma sniedzējs liecina tieši par /pers. B/ rīcību, no tajā dokumenta nav izsecināms arī par to, ka paskaidrojuma sniedzējs liecina tieši par transportlīdzekļa ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/. Augstāk minētais paskaidrojums nesatur ziņas, no kura objektīvais novērotājs varētu identificēt tajā /pers. B/. Paskaidrojumā tiek aprakstītas darbības par kādu personu, nenorādot, kas tā ir par personu, nekādi to neidentificējot.

[3.3] Esoša administratīva pārkāpuma lietas materiālos nav tāda video ieraksta, kurā būtu redzams transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/ un kurā kustības laikā vadīja /pers. B/. Tātad arī ar video ierakstiem /pers. B/ vadītāja statuss nav pierādams.

[3.4] Sakarā ar to, ka nav pierādījumu par to, ka /pers. B/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/ XC60 ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/, tad arī viņu nevar sodīt par atteikšanos no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai Jēkabpils reģionālajā slimnīcā, jo tas attiecas tikai uz vadītāju, bet viņš notikumā vietā par tādu nebija. Un tas ir patstāvīgs pamats Lēmuma atcelšanai un administratīvo pārkāpuma lietu izbeigšanai, pamatojoties uz LAPK 239.panta 1.punktu.

[3.5] No esoša administratīva pārkāpuma lietas materiāliem nav pieļaujamo pierādījumu par to, ka /pers. B/ būtu veikts alkohola mērījums uz vietas, jo Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols *(lietas 7.lapa)* nesatur numuru. Tas ir pretrunā ar 04.09.2018. MK noteikumiem Nr. 558 Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība (turpmāk - MK noteikumi Nr. 558) 37.pkt. kurš noteic, ka Dokumenta reģistrācijas numurā norāda vismaz dokumenta kārtas numuru kalendāra gada ietvaros, ja normatīvajos aktos nav noteikts citādi. Dokumenta reģistrācijas numurā lietojamos apzīmējumus nosaka attiecīgā organizācija.

Tādejādi minētais dokuments atzīstams par nepieļaujamo pierādījumu administratīva pārkāpuma lietā. Kas savukārt liecina par to, ka /pers. B/ nosūtīšana medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai Jēkabpils reģionālajā slimnīcā nebija pamata, jo nav pierādījuma par to, ka /pers. B/ būtu atteicies no pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, pat nebūdams par transportlīdzekļa vadītāju uz vietas. Tātad nosūtīšana uz medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai Jēkabpils reģionālajā slimnīcā bija pretrunā ar 27.11.2018. MK noteikumi Nr. 719 Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi (turpmāk - MK

noteikumi Nr. 719) 4.pkt.

[3.6] No esoša administratīva pārkāpuma lieta lietas materiāliem ir redzams, ka /pers. B/ nebija likumīgi nosūtīts uz medicīnisku pārbaudi alkohola koncentrācijas noteikšanai Jēkabpils reģionālajā slimnīcā, jo policijas darbinieks to veicis saskaņā ar Ministru kabineta 2005. gada 11. janvāra noteikumu Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" (turpmāk - MK not. Nr.15) 14.punktu. Tas noradīts Transportlīdzekļa vadītāja nosūtījumā uz medicīnisko pārbaudi *(lielas 9. lapa)*. Bet MK noteikumu Nr. 719 13.pkt. noteic, ka Medicīnisko pārbaudi, pamatojoties uz darbinieka izsniegto nosūtījumu (3. pielikums), veic:.

Savukārt 3.pielikumā noteikta veidlapā noteic, ka Transportlīdzekļa vadītāja nosūtījuma uz medicīnisko pārbaudi jābūt saskaņā ar Ministru kabineta 2018. gada 27. novembra noteikumu Nr. 719 "Kārtība, kādā nosaka alkohola koncentrāciju asinīs un izelpotajā gaisā un konstatē narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmi" 13. punktu. Savukārt MK noteikumi Nr. 15 uz 20.04.2019. ir zaudējuši likumīgu spēku. Ja likumdevējs būtu uzskatījis, ka nav nozīme, kādā kartībā personu nosūta uz Medicīnisko pārbaudi, viņš nebūtu tērējis nodokļu maksātāju naudu un nebūtu iekļāvis normatīvā akta precīzu veidlapu, kāda viņa izskatās.

[3.6.1] Tātad sakarā ar to, ka nebija ievērota likumā noteiktā kārtība par /pers. B/ nosūtīšanu uz medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai Jēkabpils reģionālajā slimnīcā, tad pie šādiem apstākļiem viņš nevar būt sodīts par viņam inkriminēto atteikšanos no medicīniskās pārbaudes alkohola koncentrācijas noteikšanai Jēkabpils reģionālajā slimnīcā. Tātad arī tas ir patstāvīgs pamats Lēmuma atcelšanai un administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai, pamatojoties uz LAPK 239.panta 1.punktu.

[3.7] No esoša administratīva pārkāpuma lietas materiālos esošiem policijas darbinieku ziņojumiem *(lietas 4.-5. lapa)* nevar pierādīt /pers. B/ vadīšanas faktu, jo tas, ka /pers. B/ atradās transportlīdzeklī, neliecina par to, ka viņš to bija vadījis.

[3.8] Esoša administratīva pārkāpuma lietas materiālos ir virkne dokumentu, kuri ir nepieļaujami pierādījumi sakarā ar to, ka tie iegūti pretēji LAPK 243.panta pirmajai daļai un MK noteikumiem Nr. 558 no 47.pkt, 48.pkt. un 49.pkt. Un tie ir dokumenti no lietas lapas 16., 17, 18.. Par to, ka tādā veidā iegūtie pierādījumi ir nepieļaujami, noradīts arī LR Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2017. gada 2. jūnija lēmumā Lietā Nr. 15830003515 SKK-237/2017 5.9 pkt.

[3.9] Saskaņā ar LAPK 289.^{2} pantu Iestādei administratīvā pārkāpuma tiesvedības procesā ir tiesības piedalīties tiesas sēdē un pierādījumu pārbaudīšanā, pieteikt lūgumus, dot tiesai mutvārdu un rakstveida paskaidrojumus, pārsūdzēt tiesas spriedumu un lēmumu. Un saskaņā ar LAPK 271.panta otro daļu papildinājumu tiesības ir tikai personai, kuru sauc pie administratīvas atbildības. Iestādei tiesības sniegt papildinājumu nav. Tādejādi video ieraksts, kurš tiesai bija iesniegts 02.05.2019. *(lietas 30. lapa)* tātad jau pēc tam, kad tiesa bija saņēmusi administratīvo pārkāpuma protokolu un lietas materiālus un nozīmēja lietas izskatīšanas datumu. Tātad likums neparedz iesniegt papildinājumus no iestādes puses. Pie tam nav zināma vieta video ieraksta daba, kādā veidā tas iegūts. Tādejādi minētais video ieraksts ir nepieļaujams pierādījums.

[3.10] No esoša administratīva pārkāpuma lietas materiāliem nav redzams, ka /pers. B/ būtu izskaidroti tiesības un pienākumi, ka arī sekas sakarā ar veikto transportlīdzekļa vadītāja medicīniska pārbaudi. Kas savukārt paredzēts LR Satversmes 90.pantā. Sakarā ar to, ka policijas darbinieki nav izskaidrojuši minētās procedūras sekas, arī patstāvīgs pamats esoša administratīva pārkāpuma lietvedības izbeigšanas pamatojoties uz LAPK 239.panta 1.punktu.

[3.11] Likuma Par policiju 5.panta 4.daļa notiec, ka Policija ar savu darbību nodrošina personu tiesību un brīvību ievērošanu. Šo tiesību un brīvību ierobežošana ir pieļaujama, tikai pamatojoties uz likumu un likumā noteiktajā kārtībā. Ikreiz, kad policijai nākas ierobežot personu tiesības un brīvības, policijas darbinieks sniedz tām paskaidrojumu, kurā pamato katru konkrēto ierobežojumu.

Tātad policijai administratīva pārkāpuma lietvedībā ir pienākums izpildīt visas likumā paredzētas materiālās un procesuālās normas. Minētais attiecas arī uz tiesu izskatot administratīvo pārkāpuma lietu.

[3.12] No administratīvā pārkāpuma protokola veidlapas Nr. PC 315020 (*lietas 3. lapa)* ir redzams, ka tā neatbilst 09.08.2016. MK noteikumiem Nr. 527 Noteikumi par administratīvā pārkāpuma protokola veidlapu paraugiem un to izgatavošanas un izmantošanas kārtību 2.11.pkt., jo veidlapā nav iekļauta ailes priekš piezīmes par protokola saturu. Tātad apsūdzība /pers. B/ izvirzīta pretēji likuma normas prasībām, līdz ar to pretlikumīgi.

[3.13] Latvijas Republikas 1997. gada 4. jūnijā pieņemtā likuma "Par 1950. gada 4. novembra ECK un tās 1, 2., 4, 7. un 11.protokolu" 4.pants nosaka, ka Latvijas Republika atzīst par obligātu *ipso facto* bez īpašas vienošanās par to Eiropas Cilvēktiesību tiesas jurisdikciju visos jautājumos, kas attiecas uz šīs konvencijas un tās protokolu interpretāciju un pielietojumu.

[3.14] Esoša administratīva pārkāpuma lietas materiālos esošiem dokumentiem, kas atrodas lietas 23. un 24. lapā ir nepieļaujamie pierādījumi, jo iegūti pēc tiesas iniciatīvas, kas ir pretēji LAPK 289.^{6} panta astotās daļas normā noteiktam, par to, ka Tiesa nav tiesīga pēc savas iniciatīvas iegūt pierādījumus un tos pārbaudīt tiesas sēdē.

Tātad tiesa, neskatoties uz tiešu aizliegumu, pārkāpa minēto tiesību normu. Minētais fakts dot pamatu, ka tika pārkāpti ECK 6.panta pirmajā daļā teiktais par taisnīgu tiesu. Un kas kopumā dot pamatu apšaubīt tiesas tiesiskumu un patstāvīgu pamatu esoša administratīva pārkāpuma lietvedības izbeigšanai pamatojoties uz LAPK 239.panta 1.punktu.

[3.15] Tāpat tiesas sēdes laikā, tiesa nav izskatījusi nevienu izteiktu lūgumu par atsevišķu dokumentu atzīšanu par nepieļaujamiem, par kuriem tiesas sēdē laikā bija izteicis /pers. B/ aizstāvis.

[3.16] ECK 6.panta pirmajā daļā teikts, ka Ikvienam ir tiesības, nosakot civilo tiesību un pienākumu vai viņam izvirzītās apsūdzības pamatotību, uz taisnīgu un atklātu lietas savlaicīgu izskatīšanu neatkarīgā un objektīva likuma noteikta tiesa. [..]. Administratīvās pārkāpuma lietas pēc savas būtības un soda rakstura atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas (turpmāk - ECT) atziņām ir vērtējamas kā „mazās krimināllietas" (sk. ECT 2009. gada 10. februāra spriedumu lietā /pers. G/ v. Russia; sk. arī Satversmes tiesas 2002. gada 20. jūnija sprieduma lietā Nr. 2001-17-0106, 6.1.apakšpunktu). Līdz ar to, pierādīšanas standartam administratīvā pārkāpuma lietā ir jābūt augstam un pielīdzināt kriminālprocesa vispārējiem principiem un pierādīšanas noteikumiem. Tas attiecas arī uz līdzvērtīgām procesuālajām garantijām personai, kuru sauc pie administratīvas atbildības lietas izskatīšanā kā kriminālprocesā, (sk. ECT lietas "Pfarrmeier v. Austria", "Engel and others v. the Netherlands"). Tātad amatpersonu rīcībai, noskaidrojot lietas apstākļus un tos fiksējot dokumentos, savācot citus pierādījumus, ir izvirzāmas augstas prasības. Ja administratīvā pārkāpuma lietā esošie pierādījumi nav pilnīgi un objektīvi, tajos nav savlaicīgi un vispusīgi fiksēti pārkāpuma apstākļi, tie nevar kalpot par pamatu personas saukšanai pie administratīvās atbildības.

[3.17] Kriminālprocesa likuma 19.p. noteic, ka:

(1) Neviena persona netiek uzskatīta par vainīgu, kamēr tās vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā netiek konstatēta šajā likumā noteiktajā kārtībā.

(2) Personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību, nav jāpierāda savs nevainīgums.

(3) Visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

[3.18] Augstāk minēto materiālās un procesuālās normas klaju ignorēšanu un pārkāpšanu. Tīšu likuma normā noteiktu aizliegumu ignorēšanu un pārkāpšanu. Dokumentu, - video ieraksta, pieņemšanu, to pievienošanu pie lietas materiāliem un pierādījumā izmantošanu jau pēc lietas iesniegšanas. Pierādījumu vērtēšanu uz pieņēmuma pamata. Nepieļaujamo pierādījumu neatzīšanu par tādiem un to izmantošanu. Lūgumu neizskatīšanu. Noveda tiesu

pie nepareiza, nekvalitatīva un nelikumīga sprieduma. Kas ir nepieļaujami demokrātiskā un tiesiskā valstī.

[3.19] Materiālās un procesuālās normas stingra ievērošana un patvaļības nepielūšanas, it īpaši jābūt ievērota, kad iet runa par tik bargu sodu, kā 12 diennaktis cietumsods. Pie minētās sodas sankcijas, lietas izskatīšanā un pierādījumu bāzes iegūšanā nevar būt paviršības. Tai jānotiek stingri saskaņā ar likumu. Kas šajā reizē netika ievērots gan no policijas puses, gan no tiesas puses (*lietas 53.-57.lapa).*

Motīvu daļa

[4] Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi apelācijas sūdzībā minētos motīvus, pārsūdzētā sprieduma motivāciju, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka Zemgales rajona tiesas (Jēkabpilī) spriedums ir atstājams negrozīts, bet /pers. B/ apelācijas sūdzība noraidāma.

[5] Apelācijas instances tiesa uzskata, ka pirmās instances tiesa pareizi kvalificējusi /pers. B/ darbības atbilstoši LAPK 149.[15] panta astotajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm un pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz pārkāpumu kvalifikāciju, pie atbildības saucamās personas vainīgumu, piemērojamo sodu un papildsodu ir pareizs.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedumā ir atrodams pietiekams administratīvā pārkāpuma lietā iegūto pierādījumu atreferējums un pareizs to novērtējums. Līdz ar to Zemgales apgabaltiesa saskaņā ar LAPK 289.[13] panta trešo daļu pievienojas Zemgales rajona tiesas spriedumā ietvertajam apstākļu novērtējumam un uzskata, ka šajā nolēmumā turpmāk nav nepieciešams atkārtot visus pirmās instances tiesas spriedumā minētos argumentus un atzinumus.

[6] Saskaņā ar LAPK 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme pareizā lietas izlemšanā.

LAPK 243.pants noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 9.panta pirmajā daļā norādīts, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Transportlīdzekļa vadīšana un atteikšanās no medicīniskās pārbaudes ir atzīstama par prettiesisku, vainojamu, izdarītu ar nodomu, darbību, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

[7] Lietā pastāv strīds par to, vai /pers. B/ bija transportlīdzekļa vadītājs lietā norādītajā vietā un laikā un vai ir notikusi atteikšanās no medicīniskās pārbaudes alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai.

[7.1] Pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka, izvērtējot pierādījumus, nav šaubu, ka 2019. gada 20. aprīlī /pers. B/ vadīja administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto transportlīdzekli. Šo faktu apstiprina policijas darbinieku /Valsts amatpersona/ un /Valsts amatpersona/ dienesta ziņojumi un liecinieces /pers. I/ sniegtais paskaidrojums, kuru ticamību, izvērtējot visas ziņas par faktiem kopumā un savstarpēja saistībā, pareizi novērtējusi pirmās instances tiesa.

No policijas darbinieka /Valsts amatpersona/ 2019. gada 23. aprīļa dienesta ziņojuma izriet, ka 2019. gada 20. aprīlī, veicot dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru Valsts amatpersona, saņēmuši informāciju, ka transportlīdzeklis /TL marka/ XC60 ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/ ir Jēkabpilī izraisījis ceļu satiksmes negadījumu Brīvības un Neretas apļveida kustībā, pametis notikuma vietu un pašreiz atrodas degvielas uzpildes stacijas teritorijā. Pulksten 03.14, ierodoties norādītajā vietā, konstatējis stāvošu automašīnu /TL marka/, kurai bojāta priekšējā daļa, vadītāja vietā atradās /pers. B/. Tika pieņemts paskaidrojums no DUS "VIADA" operatores. Persona, kura atradās automašīnā atteicās veikt alkohola noteikšanu uz vietas, tāpēc iespējamais vadītājs tika nogādāts SIA "Jēkabpils reģionālā slimnīca" un sastādīti pārkāpuma materiāli *(lietas 4.lapa.)*

No policijas darbinieka /Valsts amatpersona/ 2019. gada 20. aprīļa dienesta ziņojuma redzams, ka 2019. gada 20. aprīlī, strādājot kopā ar jaunāko inspektoru Valsts amatpersona, apmēram ap pulksten 03.05 saņēmuši informāciju, ka DUS "VIADA" teritorijā (Brīvības ielā 23) vadītājs, iespējams, stiprā alkoholisko dzērienu reibumā ar automašīnu /TL marka/ XC 60 ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/ agresīvi riņķo apkārt degvielas uzpildes stacijai. Braucot uz norādīto adresi un iebraucot lokveida kustībā, ievērojis, ka ir bojātas metāla norobežojošās barjeras un apgaismes laterna. DUS "VIADA" teritorijā ievērojis automašīnu, viņi piebraukuši pie tās. Redzējis, ka pie automašīnas stūres sēdēja viņam pazīstama persona – /pers. B/, kurš automašīnā atradās viens pats. Automašīna bija bojāta. Persona negribēja sniegt paskaidrojumu par to, kur ir sabojājis automašīnu. Apskatot notikuma vietu un pieņemot paskaidrojumus no DUS "VIADA" darbinieces, nebija šaubu, ka automašīna /TL marka/ XC 60 ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/ sabojāta Brīvības un Neretas ielu krustojumā. /pers. B/ tika piedāvāts veikt alkohola koncentrācijas noteikšanu uz vietas ar alkometru, bet viņš atteicās. Tad viņš tika nogādāts uz Jēkabpils reģionālo slimnīcu, kur viņš arī atteicās veikt ekspertīzi. Atbraucot uz notikuma vietu, persona atteicās iepazīties ar lietas materiāliem un parakstīt tos *(lietas 5.lapa).*

Apelācijas instances tiesa nesaskata tādus apstākļus un svarīgas pretrunas policijas darbinieku /Valsts amatpersona/ un /Valsts amatpersona/ dienesta ziņojumos vai viņu jelkādu personisku ieinteresētību kopīgiem spēkiem panākt /pers. B/ sodīšanu, kas ietekmētu un ļautu apšaubīt šo liecību ticamību. Tāpat apelācijas instances tiesa policijas darbinieku darbībās un rīcībā nesaskata nekādus pārkāpumus, kas būtu ļoti būtiski, klaji pretrunā ar tiesību normām un principiem, kas rada pamatotas aizdomas par iespējamu amatpersonu vienošanos, kas vērstas uz kādu noteikta labuma gūšanu, vai arī par policijas darbinieku pilnīgu nekompetenci, bezatbildību un neizpratni uzdoto uzdevumu veikšanā.

Apelācijas instances tiesa norāda, ka policistu liecības un paskaidrojumi nav absolūti ticami un neapstrīdami, tomēr tiem ir augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policists sniedzis nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Šāds viedoklis izteikts arī juridiskā literatūrā *(sk.: Litvins G., Aperāne K. Administratīvā pārkāpuma lietvedība ceļu satiksmē. – Sabiedriskās politikas centrs Providus, 2010, 37.lpp., www.providus.lv).*

Tiesai ir jātulko šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā *(skat., piemēram, Augstākās tiesas Senāta 2007. gada 24. maija sprieduma lietā Nr. SKA-219/2007 17.punktu, 2008. gada 13. novembra sprieduma lietā Nr. SKA-493/2008 14.punktu un 2009. gada 21. maija sprieduma lietā Nr. SKA-156/2009 9.punktu).*

Apelācijas instances tiesas rīcībā nav neviena pierādījuma, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki būtu bijuši neobjektīvi vai nekompetenti /pers. B/ izdarītā administratīvā pārkāpuma konstatēšanā.

Lieciniece/pers. I/ paskaidrojumā norādīja, ka 2019. gada 20. aprīlī pulksten 02.30 AS "VIADA Baltija" teritorijā neadekvāti brauca /TL marka/, tad tā izbrauca ārpus DUS teritorijas. Pēc laika dzirdējusi troksni. Tad /TL marka/atkal iebrauca DUS teritorijā un nostājās "tanka" aizmugurē. Vadītājs izkāpa no mašīnas un aizgāja līdz notikuma vietai. Vadītājs ienāca iekšā (DUS telpās). Viņa jautājusi, kas notika? Vadītājs atbildējis, ka ir nelaime. Jautājusi, vai ir viens? Uz ko viņš atbildējis, ka jā. Tad viņš iekāpis automašīnā un piebraucis pie gāzes balonu skapja. Iekšā ienāca meitene un izsauca policiju. Pēc laika atbrauca policija. Vadīšanas fakts fiksēts ar DUS kamerām *(lietas 6.lapa).*

Pirmās instances tiesa ir pietiekoši motivējusi, kāpēc ir ticējusi šīm /pers. I/ paskaidrojumā norādītajām ziņām, nevis viņa liecībām tiesā, vērtējot

visus pierādījumus to kopumā un sakarībā.

[10.2] Pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka /pers. B/ atteicās no medicīniskās pārbaudes alkohola ietekmes (koncentrācijas) noteikšanai.

No transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokola Nr. NB310665 redzams, ka /pers. B/ atteicās veikt pārbaudi izelpotajā gaisā ar mēraparātu AlcoQuant 6020 Nr. A107243 *(lietas 7.lapa)*.

Saskaņā ar Noteikumu Nr. 15 4.punktu /pers. B/ tika nogādāts ārstniecības iestādē medicīniskās pārbaudes veikšanai, par ko liecina nosūtījums uz medicīnisko pārbaudi *(lietas 9.lapa)*.

Medicīniskās pārbaudes protokolā Nr. 14 fiksēts, ka /pers. B/ atsakās gan no pārbaudes ar portatīvo mērierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpojamā gaisā, gan atsakās nodot bioloģisko vidi (asinis, urīns, siekalas) *(lietas 10.lapa)*.

[11] Apelācijas instances tiesa uzskata, ka lietas materiālos ir pietiekoši pierādījumu, lai izdarītu secinājumus par /pers. B/ vainīgumu inkriminētajā pārkāpumā, un lai nešaubīgi apgalvotu, ka /pers. B/ pamatoti ir saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{15} panta astotās daļas.

[12] Apelācijas instances tiesa atzīst arī to, ka pirmās instances tiesa /pers. B/ ir piemērojusi sodu saskaņā ar LAPK 32.pantā noteiktajiem sodu uzlikšanas vispārīgajiem noteikumiem.

[13] Līdz ar to Zemgales rajona tiesas (Jēkabpilī) 2019. gada 7. jūnija spriedums ir atstājams negrozīts, bet /pers. B/ apelācijas sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar LAPK 289.^{21} un 289.^{22} pantu, Zemgales apgabaltiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Zemgales rajona tiesas (Jēkabpilī) 2019. gada 7. jūnija spriedumu, bet /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Aizkrauklē 06.08.2019.

Tiesnesis referents	V. Donāns
Tiesnesis	V. Sprudzāns
Tiesnesis	E. Lenšs